

Parti. Det ærede Medlem rettede en lille Spydighed til det radikale Venstre for, at et Medlem af dette Parti var kommet Partiets Ordfører til Hjælp. Jeg synes, at vi maa være glade over, at et Parti som det radikale Venstre, der ikke er noget stort Parti, møder med to gode Ordførere, medens det store Parti, som det ærede Medlem tilhører, kun møder med den daarlige Ordfører, som han er. Selvfølgelig er jeg klar over, at det ærede Medlem selv mener, at han optræder som en udmærket Taler og en fortræffelig Logiker og Tænkter i denne Sag — det mener han selvfølgelig hver Gang, han paa sit Partis Vegne taler i denne Sal.

I øvrigt skal jeg ganske skænke det ærede Medlem de meget overfladiske Bemærkninger, han fremkom med til mig, og blot sige, at han tør jo ikke komme f. Eks. ned i sin egen Valgkreds sammen med mig. (*Carl Hansen: Jo!*) Nu vel, jeg tager det ærede Medlem paa Ordet. Lad os saa tage det Spørgsmaal op dernede, om vi skulle have sociale Reformere eller Militærmusik! Jeg lover det ærede Medlem, at der ikke bliver et eneste Møde i hans Valgkreds, uden at jeg skal faa baade Landarbejderne og Husmændene og for Resten ogsaa Gaardmændene, de fornuftige af dem, paa min Side. Jeg var for nogen Tid siden til et meget stort Møde paa ca. 400 Mennesker nede i Vordingborg By, hvor jeg talte om sociale Spørgsmaal. (*Carl Hansen: Et lukket Møde.*) Et lukket Møde, siger det ærede Medlem. Nej, det var et offentligt Møde, det var let tilgængeligt, det ærede Medlem kunde udmærket være kommen til Stede, men jeg tvivler om, at det havde været til Glæde for ham.

Til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der blandt andet hentydede til, at min Partifælle, den anden Repræsentant for Aarhus, skulde være en fra min afvigende Opfattelse med Hensyn til Militærmusikken, vil jeg sige, at jeg kender ikke hans Stilling til Militærmusikken, men jeg tror, han har en jævn og sund Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Frederiksværk har ransaget Hjerte og Nyrer, men jeg ved i alt Fald, at i Aarhus Byraad have vi, jeg bl. a. som Ordfører, været inde paa at faa et civilt Musikkorps, og jeg har som Medlem af det socialdemokratiske Parti i Byraadet været med til at stille Forslag om at yde 3,000 Kr. til offentlig Musik i Aarhus. Nu spørger jeg det ærede Medlem fra Frederiksværk, der gør sig til af at være

Kulturens Repræsentant, og som vil have Musikkens forædlende Magt spredt rundt: hvad har han i den Kommune, han repræsenterer — det ærede Medlem er, saa vidt jeg ved, Formand for en af Landets rigeste Kommuner —, gjort for de Smaafolk, der bo derude og som ikke have mindste Adgang til at nyde Musik?

I øvrigt har jeg den Opfattelse, og den er næret ved Samtale med Musikere, at den militære Musik delvis forhindrer den civile Musiks Trivsel her i Landet, idet en stor Del af de militære Musikere ere i Stand til at tilbyde deres Arbejdskraft saa billigt, at det ikke er muligt for dem, der udelukkende skulle leve af at musicere, at staa sig i Konkurrencen. Det kan for Øjeblikket i mange Tilfælde slet ikke lønne sig for en Mand, der virkelig har musikalsk Dannelse og Gehør, at lade sig uddanne til Musiker, fordi der bydes saa slette Kaar. Jeg siger til de Herrer, der bilde sig ind at repræsentere Kulturen her, at det Parti, jeg repræsenterer, vil netop ved at skabe gode økonomiske Forhold bringe det dertil, at al den musikalske Evne, der findes i dette Land, kan komme den store Befolkning til gode. Det kan den ikke nu, fordi den store Mængde er afskaaren fra at høre god Musik, og en stor Del af de Kræfter, der egne sig til at blive dygtige Musikere og saaledes opmuntre andre Medlemmer af Samfundet, ikke kan ernære sig ved dette Arbejde. Det er min Tro, at vi netop ved at undlive det Forslag, her foreligger, kunne give de civile Musikere lettere Adgang til at leve af deres Arbejde. Det kunne de i mange Tilfælde ikke nu, og de militære Musikere maae lidt overanstrenge sig, hvis de skulle leve.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer). Jeg skal skænke ham Messingsuppen. Den Slags Udtryk betyder ikke noget. Der er visse Folk, som naturligvis ville applaudere det, f. Eks. — kunde jeg tænke mig — en Forsamling som den, jeg saa i Koncertpalæet ved det store Møde om Militærmusikken. Det var ikke et offentligt Møde, det var lukket som alle de øvrige Møder om Militærmusikken. Der var Sang og Musik og Deklamation og en Tale af det ærede Medlem fra Frederiksværk. Da jeg kom derned, sagde jeg til ham: er det muligt for dem, der ikke ønske den militære Musik eller ville slaa til Lyd for Spørgsmaal, der ere beslægtede dermed, at faa Ordet? Nej, det tror jeg rigtignok ikke, svarede det ærede